

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 9(266) 10 septembrie 2013

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI - SFÂNTA MARIA MICĂ

Nașterea Maicii Domnului, prăznită pe 8/21 septembrie, este prima sărbătoare a anului bisericesc, care a început la 1 septembrie.

Detalii despre Nașterea Maicii Domnului nu se găsesc în Evanghelii, dar ele apar în scrierile apocrife. Protoevanghelia lui Iacob, apărută în secolul II d. Hr., deși apocrifă, conține informații ce pot fi considerate credibile.

Tatăl Fecioarei Maria a fost Ioachim, din seminția Regelui David, iar mama sa era Ana, fiica preotului Matthan, din stirpea preoțească a lui Aaron. Așa s-a împlinit profeția că Mântuitorul va avea descendență împărătească și preoțească.

Ioachim și Ana au ajuns la bătrânețe (împliniseră cincizeci de ani de căsătorie) fără să aibă copii, ceea ce, în vremurile respective, era considerat un blestem de la Dumnezeu, iar părinții sterpi erau izolați și batjocoriți de restul societății. S-a ajuns până acolo că Marele Preot le-a refuzat jertfa la templu, ceea ce echivala cu excluderea din comunitate.

Dar Ioachim și Ana nu au deznădăjduit ci s-au rugat mai fierbinte pentru a fi binecuvântați cu un copil. Arhanghelul Gavriil, curierul divin, li se arată și le spună că ruga le-a fost ascultată, iar copilul ce le va fi dăruit va fi un vas ales al lui Dumnezeu.

Numele "Maria" provine din ebraicul "Aia" și înseamnă "Doamnă", iar evreiescul Maryam sau Miryam se pare că are origini egiptene - verbul "mri" (a iubi) - plus sufixul ebraic "am". Așadar "Cea iubită".

Conferință internațională dedicată aniversării de 200 de ani ai Eparhiei de Chișinău

Pe data de 5 septembrie, cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir, în sala de conferințe „Leograd”, s-a desfășurat Conferința Internațională „200 de ani de la formarea Episcopiei de Hotin și Chișinău”, cu participarea mai multor teologi și savanți.

Evenimentul a demarat la ora 9.00 cu cuvântul de salut al Preafericitului Patriarh Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii, citit de către Vlădica Vladimir, după care au fost transmise omagiile Preafericitului Mitropolit Vladimir al Kievului și al Întregii Ucraine și a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Filaret de Mensk și Slutsk, după care Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova s-a adresat către cei prezenți, dând o apreciere deosebită întrunirii teologiceștiințifice, menționând importanța elucidării celor mai notorii personalități ale Eparhiei, începând cu cea a artizanului – Mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni și cele mai importante evenimente care au marcat existența structurii eclesiale în cele două secole de activitate de până acum.

Înalt Prea Sfinția Sa și-a exprimat convingerea că această conferință internațională se va înscrie în șirul evenimentelor dedicate anului jubiliar 2013, ca o întrunire de cel mai superior rang și va sta la baza unor dialoguri prodigioase între lumea științifică și cea teologică.

În continuare și-au prezentat alocuțiunile următorii vorbitori: Părintele Arhimandrit Siluan (Șalaru), Exarh al Mănăstirilor din cuprinsul Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove, Domnul

Victor Țvirucun, Secretar General al Organizației pentru Cooperare Economică la Marea Neagră, Prot. Emanuil Brihuneț, Președinte al Departamentului Mitropolitan Arhitectură și Pictură, etc.

De menționat că această întrunire a fost una așteptată de public, iar vorbitorii au reușit să expună la cel mai înalt nivel un subiect de importanță deosebită pentru existența noastră colectivă ca organism religios integru și prolific.

Vizita Preafericitul patriarh Kiril în Moldova

Programul vizitei Preafericitului
Patriarh Kiril al Moscovei și al
Întregii Rusii în Republica Moldova

07-08 septembrie 2013

07 septembrie

14:45 – Sosirea Preafericitului Sale
în Republica Moldova (Aeroportul
Internațional Chișinău).

- Susținerea unui briefing de
presă în sala pentru delegații oficiale
a Aeroportului.

15:30 – Întâlnirea Preafericitului
Patriarh Kiril cu Președintele
Republicii Moldova, Domnul
Nicolae Timofti (Reședința de Stat,
str. Nicolae Iorga, 23).

16:00 – Participarea Preafericitului
Sale la festivitatea dedicată
aniversării celor două sute de ani de
la înființarea Eparhiei de Chișinău
(Palatul Național „Nicolae Sulac”).

17:30 – Deplasarea Patriarhului
la Mănăstirea Căpriana.

- Săvârșirea Litiei la mormântul
Mitropolitului Gavriil Bănulescu-
Bodoni.

08 septembrie

09:00 – Întâmpinarea
Preafericitului Sale la Arcul de
Triumf. Săvârșirea Sfintei și
Dumnezeieștii Liturghii în scuarul
Catedralei Mitropolitane „Nașterea
Domnului”.

12:15 – Depunere de flori la
basorelieful Mitropolitului Gavriil
Bănulescu-Bodoni (intersecția bd.
Ștefan cel Mare și Sfânt – str. Gavriil
Bănulescu-Bodoni).

12:30 – Întâlnirea Preafericitului
Patriarh Kiril cu Prim-ministrul
Republicii Moldova, Domnul Iurie
Leancă (Reședința de Stat, str.
Nicolae Iorga, 23).

În seara zilei Preafericitul
Patriarh va pleca în raioanele din
stânga Nistrului.

9 septembrie

Patriarhul Kiril s-a întâlnit
cu creștinii din Tiraspol în Piața
Suvorov. Apoi a vizitat mănăstirea
Chițcani și cetatea Tighinei
(Bender).

În jurul orei 16.00, Preafericitul
va pleca la Moskova pe calea aerului
de pe aeroportul internațional
Chișinău

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la
Curierul Ortodox

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

8 septembrie

Mitropolitul Vladimir a participat la Liturghia oficiată de Preafericitul Patriarh Kiril în piața din fața catedralei din Chișinău.

7 septembrie

ÎPS Vladimir l-a întâmpinat pe preafericitul Patriarh Kiril, care a sosit într-o vizită în Republica Moldova.

5 septembrie

ÎPS Vladimir a participat la Conferința internațională dedicată aniversării a 200 de ani ai Eparhiei Chișinăului și Hotinului.

4 septembrie

Vlădica Vladimir a liturghisit la Catedrala „Schimbarea la Față” din Chișinău

1 septembrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a participat la Odesa la un serviciu divin praznic cu ocazia aniversării a 75-a a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Agafanghel de Odesa și Izmail.

31 august

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit la biserica satului Roșcana din raionul Strășeni.

30 august

Cu prilejul aniversării jubileului de 200 de ani de la înființarea Eparhiei Chișinăului și Hotinului și a vizitei cu această ocazie la Chișinău a Preafericitului Patriarh

Kiril, în perioada 7-9 septembrie curent, în ziua de vineri, 30 august 2013, ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în audiență clericii din protopopiatul Ialoveni.

28 august

În ziua comemorării Adormirii Preamăritei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat un serviciu divin la Catedrala Mitropolitană.

26 august

În această dimineață, Palatul Mitropolitan a găzduit ședința largită a Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova, prezidată de către ÎPS Mitropolit Vladimir, cu participarea Arhiepiscopilor din cuprinsul Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove, a Protopopilor din Eparhia de Centru și a membrilor comisiilor responsabile de organizarea festivităților prilejuate de aniversarea de două sute de ani de la înființarea Eparhiei de Chișinău și Hotin.

25 august

La 25 august 2013 s-au împlinit 17 ani din ziua în care a fost săvârșită slujba de sfințire exterioară a Catedralei „Nașterea Domnului” din Chișinău. Acest eveniment istoric a fost marcat de un serviciu divin oficiat de către Înalt Prea Sfințitul Vladimir cu participarea unui mare sobor preoțesc, conducerea de vârf a țării și a capitalei, oaspeți de peste hotare și sute de creștini ortodocși.

AU FOST DECORAȚI

4 septembrie

Părintele Ioan Plămădeală a fost decorat cu ocazia celei de a 60-a aniversări din ziua nașterii, dar și pentru îndelungata sa muncă plină de osârdie pentru binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova cu Ordinul „Meritul Bisericesc” gr. II, Prot. Valeriu Zero și Diac. Ioan Munteanu s-au învrednicit de Ordinul „Cuv. Paisie Velicovschi” gr. II, Diac. Valeriu Bălan a fost decorat cu medalia „Cuv. Paisie Velicovschi”.

1 septembrie

Prea Sfințitul Mitropolit Agafanghel de Odesa și Izmail a fost decorat cu Ordinul Recunoștinței.

31 august

Părintele Victor Răstășanu, parohul bisericii din Roșcana din raionul Strășeni a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicovschi” gr. II, în semn de apreciere pentru munca depusă în cadrul parohiei încredințate spre păstorie. Domnul Igor Termican, a fost distins cu Ordinul „Meritul Bisericesc” gr. III, în semn de recunoștință pentru numeroasele binefaceri pe care Domnia Sa le face pentru binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

28 august

Părintele Ioan Cușnir, paroh al bisericii cu hramul Înălțarea Sfintei Cruci din s. Solonceni, r. Rezina, a fost decorat cu dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe, în semn de recunoștință și apreciere a slujirii destoinice la Altarul Domnului.

HIROTONII

28 august

Tânărul Andrei Donțu, s-a învrednicit de Hirotonie în treapta diaconescă.

Adunarea clerului din protopopiatul de Chișinău, sectorul II

Cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove, joi, 29 august, a avut loc adunarea clerului din protopopiatul de Chișinău, sectorul II. Întrunirea a fost prezidată de către protopopul de Chișinău, sectorul II, protoiereul Pavel Borșevschi. În cadrul adunării au fost abordate următoarele subiecte:

1. Vizita Sanctității Sale Kiril, Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, cu ocazia celor 200 de ani de la formarea Episcopiei de Hotin și Chișinău. În acest context s-a discutat despre personalitatea Mitropolitului Gavriil Bănulescu – Bodoni.

2. Preoții prezenți s-au arătat îngrijorați de o eventuală hirotonire în treapta de episcop a ieromonahului Nicolae Roșca. Aceștia consideră că ieromonahul Nicolae Roșca nu întrunește condițiile necesare pentru slujirea episcopală.

3. S-a discutat despre provocările episcopului de Bălți și Fălești, Marchel, în relația stat – biserică. Majoritatea preoților au fost indignați de comportamentul și predica episcopului, afirmând că acesta nu reprezintă Biserica Creștin-Ortodoxă din R. Moldova.

4. S-a revenit asupra problemei ce ține de oficierea Tainei Botezului și a Cununiei în mănăstiri. Preoții încă o dată au insistat ca Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din Moldova să ia o hotărâre în acest sens în conformitate cu pravilele bisericești.

La final părintele protopop a mulțumit clericilor pentru prezență, îndemnându-i ca și în viitor să rămână în ascultarea și slujirea lui Hristos.

Secretariatul protopopiatului sectorului II din municipiul Chișinău

A avut loc adunarea ordinară a preoților din protopopiatul de Criuleni

Adunarea ordinară a preoților din protopopiatul de Criuleni și Dubăsari a avut loc pe data de 22 august 2013 în biserica cu hramul «Acoperământul Maicii Domnului» din satul Mălăieștii Vechi, raionul Criuleni. La început a fost oficiată slujba Sf. Liturghii de către părintele paroh prot. Veaceslav Ceban, părintele protopop prot. mitrofor Teodor Pelin împreună cu preoții din circumscripție. În cuvântarea sfinției sale, părintele protopop a apreciat satisfăcător activitatea pastorală a părintelui paroh, iar credincioșilor le-a dorit trăirea din plin a postului Adormirii Maicii Domnului. A urmat, ca de obicei, mărturisirea preoților de către părintele duhovnic prot. mitr. Ioan Turuta. Întrunirea a debutat cu conferința «Mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni – viața și activitatea» ținută de PC Prot. Dr. Lector Veaceslav Ciorbă. Ulterior s-au discutat următoarele: despre începerea noului an școlar și dificultățile în cadrul predării Religiei în școli și licee; vizita Sanctității Sale Preafericitului Kiril, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, în Republica Moldova; situația îngrijorătoare din parohia s. Cimișeni ș. a. În continuare părintele protopop Teodor Pelin a făcut necesare comunicări, abordând diverse aspecte ce țin de activitatea culturală, pastoral-misionară și administrativă a parohiilor din protopopiatul de Criuleni și Dubăsari. Adunarea a fost onorată de prezența dlui Ion Nistean, primarul comunei Bălăbănești. La final pentru toți a fost organizată o aleasă agapă frățească.

Sursa: <http://protopopiat-criuleni-dubasari.md/>

A avut loc Adunarea preoților din protopopiatul Orhei

În data de 29 august a.c., a fost convocată Adunarea preoților din protopopiatul Orhei.

În cadrul acesteia au fost discutate mai multe subiecte de o importanță vitală pentru viața Protopopiatului și pentru buna desfășurare a vieții Bisericii Ortodoxe din Moldova. Lucrările Adunării au demarat cu cuvântul de salut al părintelui protopop, urmat de un raport amplu asupra activității protopopiatului desfășurate în ultimul trimestru al anului 2013. În cadrul ședinței s-a discutat despre măsurile întreprinse pentru întâmpinarea Preafericitului Patriarh Kiril în Moldova și distribuirea însărcinărilor ulterioare dedicate acestui eveniment emblematic. Luând în considerație evenimentele de ultimă oră, reflectate în presa din Moldova, care au pus din păcate nu în cea mai bună lumină slujitorii sfântului altar, s-a cerut luarea măsurilor de rigoare din partea Comisiei Disciplinare a protopopiatului, monitorizarea activității preoților în parohie și prevenirea unor astfel de cazuri. La finele adunării preoților prezenți le-a fost înmănată medalia comemorativă Mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni, cu prilejul aniversării a 200 de ani de la înființarea Eparhiei de Chișinău și Hotin.

Vizita Preafericitul patriarh Kiril în Republica Moldova (7-9 septembrie)

Sâmbătă, 7 septembrie, Preafericitul Patriarh Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii a ajuns la în țara noastră pe calea aerului, fiind întâmpinat pe Aeroportul Internațional Chișinău de către Arhiepiscopii Bisericii Ortodoxe din Moldova în frunte cu Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir și mai multe zeci de clerici, monahi și monahii.

Preafericirea Sa a fost primit cu onoruri militare și cu tradiționala pâine și sare, după care Întâistătătorul Patriarhiei Ruse s-a adresat cu un cuvânt de salut către poporul Moldovei. În primul Său discurs rostit cu ocazia vizitei oficiale, Preafericitul Patriarh Kiril a menționat că a venit în Moldova pentru a împărtăși cu credincioșii noștri bucuria aniversării de două sute de ani de la întemeierea Eparhiei de Chișinău și pentru a cinste memoria marelui înaintaș – Mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni.

Pe 7 septembrie, președintele Republicii Moldova, Nicolae Timofti, a avut o întrevedere la Reședința prezidențială cu pe Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, Preafericitul Kiril.

Șeful statului și-a exprimat speranța că vizita Patriarhului Kiril va contribui la consolidarea comunității creștine din țările care împărtășesc religia ortodoxă.

„Într-o perioadă în care lumea este polarizată, Biserica are menirea să apropie oamenii”, a spus președintele Timofti. Acesta a apreciat drept pozitivă colaborarea între Biserica Ortodoxă din Republica Moldova și autoritățile. „Noi credem în puterea dialogului”, a notat șeful statului.

Președintele Timofti i-a spus Patriarhului Kiril că Republica Moldova este fermă în decizia sa de a merge pe calea integrării europene, ceea ce, potrivit șefului statului, va fi și în beneficiul Bisericii Ortodoxe și a tuturor enoriașilor săi din Republica Moldova.

La rândul său, Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, preafericitul Kiril, a vorbit despre importanța păstrării spiritualității și a moralității în rândul comunității creștine.

„Mă rog pentru ca Biserica să-i unească și să-i împace pe oameni”, a declarat Patriarhul Kiril. Sanctitatea sa a apreciat rolul Mitropoliei Moldovei în consolidarea suveranității țării și și-a exprimat încrederea că slujitorii Domnului vor veghea și de acum înainte asupra sufletelor enoriașilor.

Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, preafericitul Kiril a fost însoțit la întrevederea cu președintele Nicolae Timofti de către ÎPS Vladimir, mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove.

În a doua parte a zilei de sâmbătă, Preafericitul Kiril, Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, aflat în vizită

oficială în țara noastră, a participat la concertul festiv dedicat celor două sute de ani de la înființarea Eparhiei de Chișinău și Hotin.

Preafericirea Sa a rostit cu această ocazie un cuvânt de salut, felicitând clerul și credincioșii din Moldova cu acest jubileu de o mare însemnătate istorică pentru Biserica Ortodoxă din Moldova.

Concertul a avut loc la Palatul Național „Nicolae Sulac” din capitală și a adunat împreună ierarhii și clericii din cuprinsul Mitropoliei Moldovei, cât și invitați de peste hotare.

În seara zilei de 7 septembrie, Preafericitul Patriarh Kiril, însoțit de Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, a vizitat Sfânta Mănăstire Căpriană, unde a fost întâmpinat cu deosebită cinste de starețul așezământului monahal, Preacuviosul Arhimandrit Filaret (Cuzmin), obștea mănăstirii, nenumărați monahi și monahii din tot cuprinsul țării și câteva sute de pelerini.

Preafericirea Sa, înconjurat de Arhiepiscopii și slujitorii, a săvârșit litia la mormântul Mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni, după care a primit omagiile părintelui stareț. Arhim. Filaret a mulțumit profund Patriarhului pentru aleasa cinste pe care a făcut-o trecând pragul acestei frumoase și vechi mănăstiri moldave, menționând că această zi este una istorică pentru Căpriană și va rămâne în memorie ca o zi emblematică și de frumoasă aducere aminte.

Mulțumind pentru întâmpinarea călduroasă, Patriarhul Kiril a evocat personalitatea Mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni, definindu-l ca pe un personaj deosebit de important pentru întemeierea, dezvoltarea și trăinicia Eparhiei de Chișinău, îndemnând obștea Mănăstirii în frunte cu starețul, dar și pe toți binecredincioșii creștini ai Moldovei să ia aminte la viața și faptele pline de evlavie ale marelui Ierarh și înaintaș și să continue fapta sa binecuvântată de întărire și propășire a credinței.

Președintele Partidului Liberal Democrat din Moldova, ex-premierul Vlad Filat, a avut o întrevedere la Reședința de Stat cu Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, Kiril, care se află în vizită în Republica Moldova.

Înalțul prelat a mulțumit pentru susținerea acordată la organizarea vizitei și a specificat că scopul principal al acesteia este să se roage pentru prezentul și viitorul Moldovei.

Patriarhul Kiril a ținut să accentueze că țara noastră are profunde rădăcini ortodoxe, iar credința creștină a fost dintotdeauna valoarea spirituală cea mai de preț a societății moldovenești.

„Mă voi ruga, împreună cu frații noștri, pentru binele și prosperarea țării Dumneavoastră. Eu iubesc mult Moldova și sincer țin la poporul ei”, a spus patriarhul.

Vlad Filat a mulțumit Patriarhului Moscovei și al Întregii Rusii, Kiril, pentru susținerea și aprecierea pe care o manifestă față de țara noastră.

Pe data de 8 septembrie, mii de oameni au participat la Liturghia oficială de Patriarhul Bisericii Ortodoxe Ruse, Kiril, la Catedrala Mitropolitană „Nașterea Domnului” din capitală.

La eveniment au fost prezenți președintele Nicolae Timofti, premierul Iurie Leancă, speakerul Igor Corman.

La slujbă au asistat și liderul PLDM, Vlad Filat, liderul PCRM, Vladimir Voronin, dar și fostul președinte Petru Lucinschi.

Liturghia a fost oficială în limbile română și slavonă. La

sfârșit, patriarhul Kiril a ținut o predică miilor de credincioși.

Totodată, Preafericitul a oferit în dar mitropolitului Vladimir o icoană de pe Muntele Athos. La rândul lui, Mitropolitul Moldovei Vladimir i-a dăruit Patriarhului o icoană cu chipul lui Ștefan cel Mare.

Pentru a marca vizita Patriarhului Kiril la Chișinău, tuturor enoriașilor le-au fost distribuite câte o icoană.

Pe data de 8 septembrie, Prim-ministrul Iurie Leancă a avut o întrevedere cu Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, Kiril.

Iurie Leancă a discutat cu Patriarhul Kiril despre situația din țară, reforme și rolul statului în bunăstarea socială a cetățenilor, salutând prezența la Chișinău a înaltei fețe bisericești - simbol al credinței și un exemplu al dăruirii spirituale pentru credincioși.

Premierul a spus că Biserica Ortodoxă beneficiază de o mare încredere din partea cetățenilor Republicii Moldova și a apreciat rolul important al acesteia în viața oamenilor într-o lume care se schimbă. El a promis că va continua să creeze condiții benefice pentru activitatea Bisericii.

La rândul său, Patriarhul Kiril a subliniat necesitatea dezvoltării spirituale și morale a omului și rolul valorilor creștine comune în societate. El a precizat că Patriarhia Moscovei este prezentă în 62 de țări, inclusiv în Asia și America Latină. Preafericitul Kiril a mai spus că doar credința și valorile sunt calea în lumea contemporană de a motiva oamenii pentru fapte importante și vectorul care îi ajută să identifice calea adevărului și a bunăvoinței.

La întrevedere au mai participat ministrul Afacerilor Externe și Integrării Europene, Natalia Gherman, ministrul Culturii, Monica Babuc, și Mitropolitul Moldovei Vladimir.

Tot astăzi, Kiril s-a întâlnit cu liderul comuniștilor moldoveni, Vladimir Voronin. Într-un comunicat al PCRM se spune că amândoi și-au exprimat speranța că vizita va „aduce un folos deosebit cauzei păstrării păcii în țară și întăririi statalității moldovenești”.

Patriarhul Kiril a ajuns în stânga Nistrului la ora 18.00. El a fost întâmpinat în orașul Tighina, cu onoruri militare, de către liderul administrației din Transnistria, Evghenii Șevciuk, care i-a adus un buchet de trandafiri albi. Mulțimea, care se afla acolo, l-a întâmpinat pe patriarh cu urale și aplauze.

Patriarhul a venit cu mașina, și nu cu elicopterul așa cum anunța episcopul de Dubăsari. La Tighina el i-a salutat pe fiecare din așa-ziii miniștri din stânga Nistrului și a binecuvântat presa ce se afla la eveniment.

Ulterior, patriarhul s-a îndreptat spre orașul Tiraspol, unde, la catedrala Nașterea Domnului, a oficiat o slujbă. Mulțimea care s-a adunat la Tiraspol, spre deosebire de cea de la Chișinău, a fost împrejmuțată cu un gard de protecție, așa că oamenii nu prea au putut să-l vadă pe patriarh, întrucât el își ținea slujba în interiorul catedralei, afară nici măcar ecrane nu erau.

Patriarhul Kiril a rămas în aceasta seara la Tiraspol. El a fost cazat la hotelul Rosia de acolo. Luni, de dimineață, patriarhul Kiril s-a adresat locuitorilor din Tiraspol, în piața Suvorov. Mai apoi acesta a mers la mănăstirea Chițcani și cetatea Tighina.

După masă, la ora 16.00, patriarhul Kiril a plecat de pe aeroportul internațional Chișinău spre Moscova.

CALENDAR ORTODOX Septembrie (Brumărel)

Ziua de 12 ore Noaptea de 12 ore

1 S (14.09) Cuv. Simeon Stâlpnicul (Începerea anului bisericesc).

2 D (15.09) **Duminica a 13 după 50-me. Sf. Mc. Mamant; Pr. Ioan Postitorul.**

3 L (16.09) Sf. Mc. Antim, episcopul Nicomidiei; Cuv. Teoctist.

4 M (17.09) Sf. Mc. Vavila; Sf. Prooroc Moise.

5 Mc (18.09) + Sf. Proroc Zaharia, tatăl Sf. Ioan Botezătorul; Sf. J. Urban și Avdeu.

6 J (19.09) + Minunea din Colose a Sf. Arhanghel Mihail.

7 V (20.09) Sf. Mc. Sozont; Sf. Ap. Evod și Onisifor.

8 S (21.09) (+) **Nașterea Prea Sfintei Fecioarei Maria.**

9 D (22.09) **Duminica a 14-a după 50-me. Duminica înaintea înălțării Sf. Cruci. Sfinții și Dreptii Ioachim și Ana; Sf. Mc. Severian.**

10 L (23.09) Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

11 M (24.09) Cuv. Teodora din Alexandria și Eufrosian.

12 Mc (25.09) Sf. Mc. Avtonom, Macedonia și Teodul.

13 J (26.09) Sf. Cornelia Sutașul; Cuv. Ioan de la Prislop.

14 V (27.09) (+) **Înălțarea Sf. Cruci.**

15 S (28.09) Sf. Nichita Romanul; Sf. Ierarh Iosif de la Partos.

16 D (29.09) **Duminica a 15-a după 50-me. Duminica după Înălțarea Sf. Cruci Sf. Mc. Eufimia și Meletina.**

17 L (30.09) Sf. Mc. Sofia cu ficele ei: Pistis, Agapis și Elpis.

18 M (1.10) Cuv. Eumenie episcopul Gortinei; Sf. Mc. Ariadna.

19 Mc (2.10) Sf. Mc. Trofim, Savatie și Dorimedont.

20 J (3.10) Sf. Mc. Eustatie Plachida și soția lui Teopista, cu cei doi fi și ai lor.

21 V (4.10) Sf. Ap. Codrat; Sf. Prooroc Iona.

22 S (5.10) Sf. Mc. Foca, Isac și Martin.

23 D (6.10) **Duminica a 16-a după 50-me. + Zămislirea Sf. Prooroc Ioan Botezătorul.**

24 L (7.10) Sf. Mc. Tecla; Cuv. Coprie; Sf. Petru și Iuvenalie.

25 M (8.10) Cuv. Eufrosina și Pafnutie Egipteanul.

26 Mc (9.10) + **Adormirea Sf. Apostol și Evanghelist Ioan.**

27 J (10.10) Sf. Mc. Calistrat și Epiharia; Sf. Antim Ivireanu.

28 V (11.10) Cuv. Hariton mărturisitorul; Sf. Proroc Varuh.

29 S (12.10) Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Mc. Gudelia.

30 D (13.10) Sf. Mc. Grigorie Luminătorul; Cuv. Ripsimia.

În fiecare an, pe data de 14/27 septembrie, prăznuim Înălțarea Sfintei Cruci, cea mai veche sărbătoare închinată cinstirii lemnului sfânt. În această zi sărbătorim amintirea a două evenimente deosebite din istoria Sfintei Cruci: aflarea Sfintei Cruci pe care a fost răstignit Mântuitorul și Înălțarea ei solemnă în fața poporului de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie din anul 335 și aducerea Sfintei Cruci de la perșii păgâni, în anul 629, în vremea împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu mare

ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

cinste în Biserica Sfântului Mormânt din Ierusalim - Biserica Sfintei Cruci.

Această sărbătoare a avut la început un caracter local și era celebrată numai la Ierusalim, unde se păstra lemnul Crucii Răstignirii. Cu timpul, sărbătoarea s-a extins și în Constantinopol (secolul V), unde ceremonialul ei a primit o nouă strălucire și dezvoltare, mai ales din sec. VII, când Sfântul Lemn a fost adus de la Ierusalim la Constantinopol.

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci a fost introdusă în calendarul roman de papa Serghie I.

Înălțarea Sfintei Cruci se serbează cu post, pentru că ea ne aduce aminte de patimile și moartea Mântuitorului.

Semnul Sfintei Cruci

Semnul sfintei cruci se face astfel: împreună primele trei degete ale mâinii drepte, iar pe celelalte două le lipim de podul palmei și așa, cu vârful celor trei degete unite ne însemnăm la frunte, la piept, pe umărul drept și pe cel stâng, rostind deodată cu el: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin; și anume: când zicem "în numele Tatălui", ne însemnăm la frunte; când zicem "și al Fiului", ne însemnăm la piept; când zicem "și al Sfântului Duh", ne însemnăm umărul drept și apoi cel stâng,

încheind cu "Amin". Când credincioșii își fac semnul crucii, trebuie să știm că prin acest act, ei își exprimă recunoștința față de Hristos Cel răstignit pentru ei pe Cruce. Îl roagă să vină la ei și Să se întipărească în ei cu puterea Crucii Lui cu care a învins moartea, ca și ei să învingă toate faptele egoiste.

Închinarea pe care o fac credincioșii este o închinare adresată lui Hristos, pe care-L vad cu cugetul lor răstignit pe cruce. De aceea Biserica spune: "Crucii Tale ne închinăm, Hristoase", adică faptei Tale prin care ai fost răstignit pe cruce și întipăririi Tale de crucea pe care ai suferit-o pentru noi. Nu putem despărți fapta săvârșită de cineva de persoana lui. Ea a rămas întipărită în persoana respectivă. Deci, spunând "Crucii Tale ne închinăm, Hristoase", spunem de fapt: "Crucii care și-a lăsat urma în Tine, Crucii care este în Tine și în care ești Tu mântuindu-ne prin ea!"

Sinodul al șaptelea ecumenic, ținut la Niceea în anul 787, a stabilit definitiv că modul de cinstire al Sfintei Cruci este asemenea cu cinstirea Sfințelor Icoane. Credincioșii obișnuiesc să poarte crucea la gât, iar mormintele creștine sunt marcate cu cruce. Canoanele prevăd că orice fel de cruce, atât cele purtate de credincioși, cât și cele de la morminte, să fie sfințite.

Pomenirea junghierii Proorocului Zaharia, tatăl Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan

5/18 septembrie

Sfântul Profet Zaharia și Dreapta Elisabeta au fost părinții Sfântului Profet Înaintemergător și Botezător Ioan. Ei erau descendenți din neamul lui Aaron: Zaharia, fiul lui Barac, a fost preot în Templul din Ierusalim iar Elisabeta a fost sora Sfintei Ana, mama Preasfintei Fecioare Maria. Cele două femei căsătorite și evlavioase sufereau de nerodire a trupului, ceea ce pe vremea aceea era luat drept pedeapsă de la Dumnezeu.

Într-o zi, în timpul slujbei din templu, un înger i s-a arătat lui Zaharia care i-a spus că soția sa bătrână va naște prunc, "care va fi mare înaintea Domnului" (Luca 1,15) și "va merge înaintea Lui cu duhul și puterea lui Ilie" (Luca 1,17).

Zaharia s-a îndoit de această prezicere și pentru această slăbire în credință el a fost pedepsit, luându-i-se graiul. Când Elisabeta a născut un fiu, fiind insuflată de Duhul Sfânt i-a dat numele Ioan, deși nimeni din familie nu mai avea acest nume.

Când l-au întrebat și pe Zaharia acesta a scris și el numele de Ioan pe o tablă. Imediat după aceasta i-a revenit darul vorbirii și a început să profetească despre fiul său care urma să fie Înaintemergătorul Domnului.

Când Irod împăratul a auzit de la magi despre nașterea Mântuitorului, a dat ordin să fie omorâți toți copiii de parte bărbătească de până la doi ani din Betleem și din împrejurimi, sperând astfel să nu-i scape nici pruncul Iisus.

Irod știa despre nașterea neobișnuită a lui Ioan și vroia să-l omoare, crezând că acesta era viitorul Rege al Iudeilor cel din profeții. Dar Elisabeta s-a ascuns cu pruncul în munți și s-a rugat la Dumnezeu să-i scape de prigonitori. Din mila Domnului muntele s-a crăpat și i-a adăpostit pe mamă și fiu până ce prigonitorii au dispărut.

În acele zile tragice, Zaharia slujea în templu iar soldații lui Irod au încercat în zadar să afle de la acesta unde se ascundeau Elisabeta și Ioan. Apoi, aceștia l-au omorât pe

sfântul profet, înjunghiindu-l în fața altarului (Matei 23, 35).

Elisabeta a murit la 40 de zile după soțului ei și Sf. Ioan, ocrotit de Dumnezeu, a trăit în pustie până în ziua în care a apărut în fața poporului lui Israel.

Tot în această zi, pomenirea sfântului cuviosului mucenic Atanasie, egumenul (starețul) Mănăstirii Sfântului Simeon Stilitul, la Brest-Litovsk

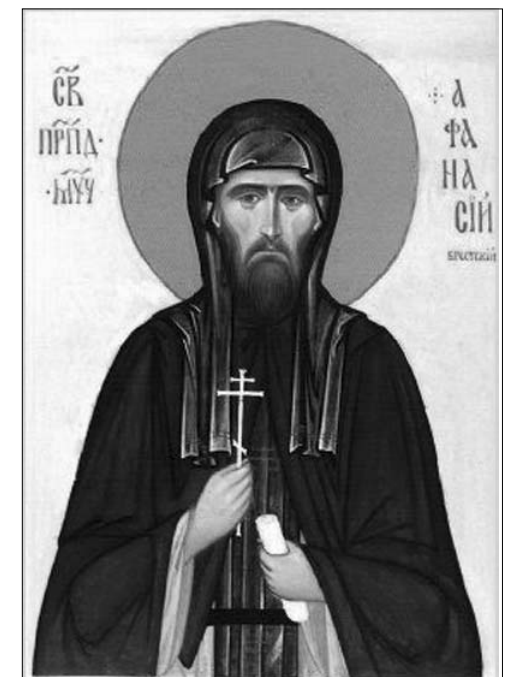
Sf. Mucenic Atanasie al Brestului a fost bielorus și s-a născut în anul 1597 într-o familie de creștini numită Filipovici. El a fost bine educat și cunoștea literatură teologică și istorică după cum se poate vedea în jurnalul sfântului, care s-a păstrat.

În tinerețe, Sf. Atanasie a fost dascăl în casele comercianților polonezi. În 1627 a acceptat tunderea sub egumenul Iosif de la Mănăstirea Sf. Duh din Vilensk. Sf. Atanasie a fost numit ieromonah în 1632 și ales stareț al Mănăstirii Duboisk de lângă Pinsk.

Cu ajutorul și binecuvântarea specială a Maicii Domnului, Sf. Atanasie a reușit să reinvieze ortodoxia pe teritoriile limitrofe ale Rusiei vechi, care au fost luate de

polonezi. Între anii 1638-1648 Sf. Atanasie a făcut ascultare ca egumen al Mănăstirii Brestsk-Simeonov, îndurând abuzuri nefârșite din partea Uniaților și fiind ilegal persecutat de autoritățile civile. A fost întemnițat de trei ori.

Sfântul a fost dus la Kiev în fața unui tribunal religios ca să fie judecat dar a fost achitat și s-a întors la mănăstirea sa. Timp de zece ani Atanasie a luptat împotriva oamenilor răuvoitori, pentru triumful netulburat al ortodoxiei, mărturie fiind suferințele sale. După mai multe încercări de a-i frânge spiritul de luptă pentru ortodoxie, în cele din urmă, după un alt proces care i s-a intentat, sfântul a fost condamnat la moarte prin execuție,

deoarece era împotriva Uniaților.

Sf. Atanasie a murit ca martir în noaptea de 4/5 septembrie 1648, iar dezgroparea moaștelor s-a făcut în 20 iulie 1679.

CÂTE BISERICI ORTODOXE AVEM ÎN REPUBLICA MOLDOVA?

Până nu demult ne miram de faptul că în Ucraina sunt tocmai 3 jurisdicții ortodoxe paralele, fiecare pretinzând că este mai ortodoxă și mai canonică decât cealaltă. Este adevărat că toate cele 3 „Biserici” ucrainene au un număr relevant de clerici și credincioși, dar iată că în Republica Moldova, care are o populație ortodoxă puțin peste 3,5 milioane (comparabilă cu cea a Kievului), avem cel puțin 5 jurisdicții paralele care toate se pretind ortodoxe și toate deopotrivă de canonice. Și dacă în cazul Mitropoliei Moldovei (dependentă de Patriarhia Rusă) și al Mitropoliei Basarabiei (dependentă de Patriarhia Română) sunt justificate pretențiile de canonicitate, întrucât aparțin unor Patriarhii Ortodoxe recunoscute de toată lumea creștină, cu celelalte pretense episcopii și culte „ortodoxe” există probleme serioase, întrucât ele nu-și pot demonstra nici canonicitatea, dar nici succesiunea apostolică – principiu capital într-o astfel de problemă, pentru că fără succesiune apostolică nu există preoție lucrătoare, iar cei care se pretind a fi episcopi sau preoți în astfel de „Biserici” sunt de fapt „lupi în piei de oaie”.

Menționăm că acesta este primul (dar nu singurul) motiv pentru care cele 5 jurisdicții declarate ortodoxe nu sunt în comuniune între ele.

Nu ne-am propus să facem un studiu istoric sau canonic al celor 5 sau chiar 6 culte declarate ortodoxe și înregistrate deja în Republica Moldova, ci doar să le prezentăm pe fiecare, ca să știm exact cu cine avem de-a face și de cine trebuie să ne ferim. Le vom prezenta pe toate cât se poate de obiectiv, în ordinea înregistrării lor la Guvern și, interesant că chiar și această ordine spune ceva.

1. Mitropolia Chișinăului și a întregii Moldove (numită și „Biserica Ortodoxă din Moldova”), al cărei întâi-stătător este ÎPS Mitropolit Vladimir (Cantarean).

Această Mitropolie este parte componentă a Patriarhiei Moscovei și este succesoarea Eparhiei Chișinăului înființată în 1813 de Biserica Rusă prin Mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni și înregistrată în Republica Moldova în 1993. Această Mitropolie reprezintă aproximativ 97%

din parohiile, mănăstirile și credincioșii din Republica Moldova. La moment Mitropolia are 6 eparhii, fiecare fiind ocupată de câte un episcop eparhial și este singura jurisdicție ortodoxă care are școli teologice și relații de parteneriat cu Statul. În martie 2011 s-a vorbit despre aderarea la Mitropolia Moldovei a „Mitropoliei Ortodoxe a Milanului și Aquileii” – o grupare schismatică din Italia care nu este recunoscută de nimeni, dar o trecere de facto, care să fie aprobată de Sinodul Bisericii Ortodoxe din Moldova și mai ales de Sinodul de la Moscova nu a avut loc și, teoretic, nici nu poate avea loc.

2. „Mitropolia Autonomă a Basarabiei”, al cărei întâi-stătător este ÎPS Petru (Păduraru), fost episcop de Bălți în Mitropolia Moldovei, trecut la Patriarhia Română în 1992, primind ulterior titlul de „Arhiepiscop al Chișinăului, Mitropolit al Basarabiei și Exarh al Plaiurilor”.

La „reînființarea” acestei Mitropolii au contribuit diferite partide și curente naționaliste, dar cu timpul, cei mai mulți s-au desolidarizat. Mitropolia a fost înregistrată de Guvernul Republicii Moldova în anul 2002, ca urmare a unei hotărâri CEDO. Ea se declară succesoarea Mitropoliei Basarabiei care a activat pe acest teritoriu între anii 1918/1924-1940 și 1941-1943, dar și moștenitoare a ortodoxiei românești care a existat pe teritoriul Basarabiei de la început și până în 1812, chiar dacă fără eparhii organizate în acea vreme. Mitropolia și-a înregistrat 3 episcopii sufragane (la Nord, la Sud și în Transnistria), dar acestea nu sunt ocupate de episcopi. Această jurisdicție reprezintă aproximativ 3% din parohiile, mănăstirile și credincioșii din Republica Moldova, fiind a doua după Mitropolia Moldovei, dar cu o disproporție absolut evidentă.

3. „Biserica Adevărat-Ortodoxă din Moldova” înființată în 1997 ca urmare a ieșirii din Mitropolia Moldovei a preotului Andrei Rudei, din satul Bilicenii Vechi, r. Sîngerei, devenit în 2003 „episcopul Antonie Rudei”.

Acesta a aderat la o grupare schismatică a „Bisericii Ortodoxe Ruse

din afara granițelor” (nu cea care s-a unit în 2007 cu Biserica Ortodoxă Rusă, ci una marginală), organizată în jurul a două centre: Cannes (Franța) și Odesa (Ucraina). În 2007 „Biserica Adevărat-Ortodoxă din Moldova” cu sediul în s. Bilicenii Vechi din r. Sîngerei câștigă un proces la CEDO, iar Guvernul este obligat să o înregistreze. În 2008, ca urmare a unor scandaluri interne cauzate chiar de acest „episcop Antonie”, el a fost excomunicat și din „Biserica” în care fusese „hirotonit episcop”. Această jurisdicție pretinde că are câteva parohii în raionul Sîngerei, dar activitatea ei se limitează de fapt doar la satul Bilicenii Vechi.

4. „Eparhia Ortodoxă a Moldovei de Est a Patriarhiei Kievului și a întregii Rusii-Ucrainei” a fost înregistrată în anul 2009, având drept conducător pe „episcopul Filaret Panu”, fost stareț al Mănăstirii Condrîța din cadrul Mitropoliei Moldovei, care după ce a fost caterisit de mitropolitul Vladimir, a trecut la „Patriarhia Kievului”, unde a fost „hirotonit” „episcop al Făleștiului și a toată Moldova de Est”.

Acesta încearcă să atragă la sine preoți și credincioși, dar nu se bucură de succes, încât proprii doi frați de sânge sunt preoți în Mitropolia Basarabiei și nu în jurisdicția sa. Conform datelor Ministerului Justiției, adresa juridică a acestei „eparhii” este orașul Strășeni.

5. „Biserica Ortodoxă Autocefală Moldovenească” se declară a fi parte a „Bisericii Ortodoxe din Rusia” (a nu se confunda cu „Biserica Ortodoxă

Rusă” păstorită de patriarhul Kiril), dar cu toate acestea este înregistrată și se pretinde a fi „autocefală” și „moldovenească”, având chiar un „vicariat” în România.

Conducător al acestei jurisdicții este „arhiepiscopul Andrian al Chișinăului și al pământurilor Moldovei”, cu numele civil de Andrian Zamlinchii, originar din Edineț, dar cu sediul și adresa juridică în s. Stoicani, r. Soroca. Ministerul Justiției a înregistrat acest cult la finele anului 2010, iar printre adepții lui se numără mai mulți credincioși din s. Stoicani și câțiva „clerici” pe care „arhiepiscopul Andrian” i-a strâns din diferite grupări schismatice sau i-a „hirotonit” din simpli credincioși (fără studii teologice, așa cum nu are nici el).

6. „Cultul religios Ortodox pe Stil Vechi din Republica Moldova” este o structură neclară, fără ierarhie/cler, înregistrată tot la finele anului 2010, cu sediul în s. Ghidighici, municipiul Chișinău. Recent acest cult și-a înregistrat și două „mănăstiri” în Ghidighici și în capitală, iar conducător al cultului este un oarecare Pavel Dodi, iar printre adepți de bază se numără și o fostă activistă GenderDoc M.

Am prezentat toate aceste structuri înregistrate la Ministerul Justiției din Republica Moldova pentru a arăta că pe lângă Biserica majoritară și recunoscută de toți: Mitropolia Moldovei, mai există și alte structuri, unele de-a dreptul fantomatice. Legea Cultelor este atât de proastă încât obligă Statul să înregistreze pe oricine are 100 de adepți cetățeni ai Republicii Moldova, dar în fața lui Dumnezeu, așa cum ne spune Însuși Hristos și apoi toți Sfinții Părinți, există o singură Biserică.

Structurile enumerate mai sus nu pot fi puse pe picior de egalitate, mai ales că unele nici nu pretind asta și nici nu au ieșit până acum la iveală, ci există doar pe hârtie, activând într-un număr infim prin diferite case particulare transformate peste noapte în „biserici”.

Cu toate acestea, fenomenul trebuie să ne îngrijoreze, iar credincioșii nu trebuie să-i accepte pe acești impostori, ci memorându-le chipul de pe poze, să știe pe cine să primească drept păstor și pe cine drept „fur și tâlhar”.

www.teologie.net

Seminarul preoților din protopopiatul sect. III și a profesorilor de religie din mun. Chișinău

În dimineața zilei de 22 august, în incinta bisericii „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, din or. Durlești, a avut loc Seminarul preoților din protopopiatul sect. III și a profesorilor

de religie din mun. Chișinău, sect. Buiucani cu genericul „Hristos – Împărtașit copiilor”. Evenimentul a început cu luarea de cuvânt a părintelui protopop a sectorului III, Prot. Mitr. Zosima Toia, care a făcut o trecere în revistă a obiectivelor propuse către acest seminar. A urmat prezentarea preotului dr. Grigore Costin, metodist al protopopiatului sec. III Buiucani, cu tema „Parteneriatul educațional dintre Școală și Biserică. Repere psiho-pedagogice pastorale ale

educației pentru formarea personalității

elevului prin prisma parteneriatului educațional”. Doamna Angela Levina, șefa a cabinetului metodic al Mitropoliei Moldovei, le-a vorbit celor prezenți despre măsurile întreprinse în ultimele luni pentru intensificarea prezenței preoților și a profesorilor de religie în instituțiile de învățământ din capitală. La final, în cadrul Atelierului de lucru între preoți și profesori au urmat discuții interactive, întrebări și răspunsuri la diverse aspecte legate de predare a religiei în școală.

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

ȘOCOTOV Antonie (1800 în gubernia Harkov - 13.III.1871, Chișinău), ierarh al Bisericii Ortodoxe.

Își face studiile la diferite școli din Rusia. Îndeplinește funcții în conducerea Bisericii Ortodoxe Ruse. Episcop al Chișinăului (17.III.1858) și arhiepiscop al aceleiași eparhii (1861) fiind transferat din scaunul de episcop de Orenburg și Ufa. S-a îngrijit de „buna rânduială a bisericilor și parohiilor, de satisfacerea

ARHIEPISCOPUL ANTONIE ȘOCOTOV

cerințelor vieții spirituale a păstoriților și de educația lor religioasă. A obținut aprobarea Sinodului Bisericii Ortodoxe Ruse pentru o seamă de manifestări de pietate publică de venerare a icoanei Maicii Domnului, „Făcătoare de minuni de la Mănăstirea Hârbovăț. Al doilea eveniment important îl reprezintă apariția în 1867 a Buletinului oficial al eparhiei: Кишиневские Епархиальные Ведомости, editat bilingv, cu texte „în oglindă” rusești și românești.

În timpul lui au fost desființate protoiereile și a împărțit arhidieceza în 35 de „ocruguri blagicinești” în frunte cu câte un protoiereu sau blagocin.

După noua organizare administrativă, bisericile 843 la număr, dintre care 318 de piatră și 525 de lemn, erau împărțite, sub raport administrativ, în trei categorii după numărul credincioșilor și anume, biserici cu un cliros în sate până la 57 familii; cu doi cliroși în localități până la 150 familii și în sfârșit cu trei cliroși în orașe și târguri cu mai mulți preoți și diaconi. Numărul bisericilor cu personal bisericesc complet era redus la 46.

În timpul păstoriei sale s-a păstrat limba română ca limbă de oficiere a serviciului divin în Biserica, dar și în actele bisericești și la tipărirea cărților. Sub arhiepiscopul Antonie au fost ridicate din temelie ori s-au refăcut circa 300 de biserici. Unele din acestea sunt adevărate monumente de arhitectură, cum ar fi cea de la Vărzărești, Curchi Călărășeuca, Condrîța, iar în 1870 se întemeiază schitul de la Bocancea. Tot lui i se datorează edificarea frumoasei capele a seminarului teologic din Chișinău.

A desfășurat o apreciabilă activitate de asistență socială, prin așa numitele „frății”. Prima „frăție” a fost cea din Chișinău, cu numele Alexandru Nevski constituită în 1866. În 1868 s-a inițiat așa numitele „Congrese eparhiale” anuale, tot în același an au fost

inaugurate și „congresele județene” ale blagociniilor, iar la centrul eparhial funcționa un „comitet eparhial”.

În tipografia eparhială în timpul cărmuirii lui a continuat tipărirea cărților folosite pentru creșterea spirituală a creștinilor ortodocși. Printre acestea pot fi menționate: Arătarea căii întru Împărăția Cerului (1859); Rânduiala Panihidii (1859); Liturghier (1859); Rânduiala pomenirii ostașilor (1859); Trebnic (1839); Arătarea căii întru împărăția Cerului (1860); Canonic (1860); Chiriadromion (1860); Liturghier (1860); Slujba Sf. Ioan Ostașul (1860); Antologhion (1861); Învățătură către preotul nou (1861); Bucoavnă (1861); Canoanele Maicii Domnului (1862); Catehism creștinesc (1862); Ceaslov (1862); Octoih (1862); Pentru credința și viața creștinească (în limbele română și rusă) (1862); Triodion (1862); Troparul și condacul Maicii Domnului (1862); Bucoavnă (1863); Învățătură către preoți (1863); R. Puteatin. Învățătură (1864); I. Doncev. Curs primitiv de limbă română (1865); I. Doncev. Abeceda românească (1865); Slujba Sf. Metodi și Chiril (1865); Scvortov, Învățătură catihizicești (1866); Ceaslov (1867); Așezământ pentru țărani (1868); Acatistul Maicii Domnului (1869); Rânduiala panihidiei împărătești (1869);

Bibliogr.:

1.Труды Бессарабского Историко-Археологического Общества, vol. V, Chișinău, „Cuvânt introductiv”;

2. Anuarul pe anul 1928 al Comisiunii Monumentelor Istorice Secția Basarabia,

3. Buzilă Boris. Din istoria vieții bisericești din Basarabia Chișinău-București, 1996,

4. Nicolae Fusteii. 185 de ani de la înființarea Mitropoliei Chișinăului și Hotinului, în Curierul Ortodox, nr. 14-16 (69-71), 1998.

Dr. Nicolae Fușteii

ARHIEPISCOPUL PAVEL LEBEDEV

LEBEDEV Pavel (din botez - Petru)(1827, Tveri-23.IV.1892. Kazan), ierarh al Bisericii Ortodoxe Ruse și scriitor bisericesc.

A studiat la Academia Teologică din Petersburg.

Îndeplinește înalte funcții ecleziastice: inspector și rector la Academia Teologică din Petersburg episcop vicar de Viborg și Ladoga (4.09.1868 -23.06.1871), episcop de Chișinău și Hotin (23.06.1871-16.06.1882), exarh al Georgiei (1882-1887) și arhiepiscop de Kazan (1887-1892).

La Chișinău, Pavel și-a dobândit o tristă notorietate. El este cunoscut, în primul rând, ca inițiatorul și îndeplinitorul unor măsuri, menite să suprimă cu totul caracterul național, pe care continua să și-l păstreze Biserica din Basarabia. S-a scris și a căpătat largă răspândire și credibilitate că Pavel ar fi ordonat să fie închise 340 biserici românești și că, tot la porunca sa, ar fi fost adunate și arse, chiar în sobele reședinței episcopale, mii de cărți de cult românești. Acuzațiile au fost colportate inițial de presa rusească de pe timpul lui Pavel, în speță „Vostok”, condus de rusul N. Durnovo și „Bessarabet”, precum și în ziare nemțești din Lipsca și Rerlin. Unii istorici neagă aceste informații, considerându-le plâsmuiri ale ziariștilor ahtiați de senzațional. Istoricul basarabean Iosif Parhomovici încearcă să explice de unde se trag aceste acuzații. Arhiepiscopul făcuse o nouă arondare a parohiilor din eparhie, în urma căreia rămăneau „pe state” mult mai puțini preoți, unele biserici treceau la un statut de „filii”, altele urmând să fie închise și chiar dezafectate atunci când starea lor impunea o asemenea măsură. După autorul amintit, învinuirile la adresa lui Pavel veneau din partea preoților rămași pe dinafară; în ceea ce privește arderea cărților, aceasta ar fi „pură fantezie”. Același autor recunoaște însă ca, în vizitele sale prin eparhie, Pavel atrăgea atenția să nu se folosească cărți de slujbă deteriorate, precum și din cele bănuite a conține greșeli de ordin liturgic sau chiar dogmatic și că recomanda ca acolo unde ele există să fie scoase din circulație și eventual arse... Dar că nu s-ar fi referit în mod special la cărțile „moldovenești”. N. Popovschi reține acuzațiile aduse lui, Pavel, în privința arderii cărților cu circumspecție. „Se poate afirma cu toată îndreptățirea că învinuirile arătate nu simt justificate”. Dar tot el într-o notă de subsol, precizează că deținea informația de la

„un cucernic protoiereu basarabean, căruia îi povestise o maică bătrână -,egumena Evghenia”, nu de mult încetată din viață la Mănăstirea Răciula - cum au fost arse asemenea cărți sub ochii ei”.

Venit în Basarabia Pavel urmărea ca provincia să formeze același trup cu Rusia, nu numai în privința limbii dar și prin duh, ceea ce străbate ca un fir roșu toată activitatea sa spune Iosif Parhomovici.

Deci deznaționalizarea graiului, deznaționalizarea sufletului! Adeptul unui asemenea „program” radical de rusificare a comunicării prin grai și a „duhului”, putea fi inspiratorul și chiar autoritatea poruncitoare în cazul acelor acte barbare, față de cultura și spiritualitatea poporului pe care era chemat să-l păstorească.

Tot pe timpul lui Pavel, Buletinul oficial al eparhiei: Кишиневские Епархиальные Ведомости, editat până atunci bilingv, cu texte „în oglindă” rusești și românești începe să apară doar într-o singură limbă, cea rusă. În timpul păstoriei lui Pavel s-a produs „reîncorporarea” în eparhia Chișinăului și Hotinului a acelor părți ale Basarabiei de sud care, timp de 22 de ani, între 1856-1878 făcuseră din nou corp comun cu principatul Moldovei și apoi cu tânărul stat roman și unde fusese întemeiată Episcopia Dunării de Jos.

Pavel a fost și un scriitor bisericesc. Lui aparțin o serie de lucrări cu conținut istoric, dogmatic și pastoral.

Printre cele mai importante opere ce aparțin acestui autor sunt:

Речь Святейшему Синоду при наречении его во епископа Выборгского, 4 сентября 1868 года. Санкт-Петербург, 1868; Об установлении и должностях в древней Церкви Константинопольской. Санкт-Петербург, 1857; Слова и речи. Санкт-Петербург, 1869; Слова и речи. Том 1-й и 2-й. Санкт-Петербург, 1878; Слова и речи: Том 1-й, Недели подготовительные к Посту и Великий Пост. Том 2-й, Недели по Пятидесятнице. Том 3-й. На дни праздничные, торжественные и особые случаи. Санкт-Петербург, 1879; Слова и речи, Кишинев, 1881; Речь перед панихидой годовичного поминовения в возе бывшего Государя императора Александра Николаевича произнесенная 1 марта 1882 года в Кишиневском кафедральном соборе, în Православное Обозрение, 1884; Слова, беседы и речи произнесенные в Грузии. Тифлис, 1885; Слова

и речи, Казань, 1889.

A mai publicat o serie de articole în paginile revistelor de specialitate.

Bibliogr.:

1. Pavel (Lebedev), arhiepiscop Kazanskiy. Oчерк его жизни и деятельности. Казань, 1887.

2. Popovschi Nicolae. Istoria Bisericească din Basarabia sub ruși în veacul al XIX-lea, Chișinău, 1913.

3. Полный православный богословский словарь, том II, Moscova, 1992, p. 1730;

4. Fușteii, Nicolae. 185 de ani de la înființarea Mitropoliei Chișinăului și Hotinului, în Curierul Ortodox, nr. 14-16 (69-71), 1998.

Dr. Nicolae Fușteii

ÎNTREBĂRI DESPRE AVORT

(continuare din nr. 8)

4. Dacă omul nu este om de la concepere, atunci cine hotărăște când începe omul să fie om?

Întrebarea este fără răspuns. În acest caz avem de-a face cu arbitrarul și găsim situațiile cele mai diferite. Înainte de inventarea microscopului găsim numeroase teorii cu privire la începutul și dezvoltarea vieții, și anume: că viața copilului în sânul matern începe atunci când poate fi văzut cu ochiul liber, sau în momentul «mișcărilor fetale», când mama simte copilul mișcându-se în sânul ei, potrivit principiului «in motu vita» (viața stă în mișcare). De la descoperirea spermatozoidului de către Hamm în 1677, odată cu perfecționarea microscopului, s-au făcut progrese științifice continue până când s-a ajuns la descoperirea exactă a procesului concepției. S-a stabilit în mod cert că viața umană începe în momentul concepției. Pe acest temei științific, circa o sută de ani, avortul a fost considerat drept suprimare a vieții umane. Cu câteva decenii în urmă, prin anii șaiszeci, când microscopul electronic confirma datele științifice anterioare cu privire la începutul și dezvoltarea vieții umane, au început mișcările în favoarea autorizării avortului aducându-se ca principal argument așa-zisa «libertate a femeii». Autorizând avortul, legislațiile au fixat termene fictive, arbitrar până când se poate face avortul, adică fixând omului când are dreptul să se numească persoană umană. Astfel s-a stabilit:

Douăzeci și opt de săptămâni în Anglia;
Douăzeci de săptămâni în Suedia;
Douăsprezece săptămâni în Danemarca;
Zece săptămâni în Franța ș.a.m.d.

Decretul Curții Supreme din 1973 a stabilit că avortul se poate face până în momentul nașterii dacă medicul consideră că e necesar pentru «integritatea fizică» a mamei.

Se întâmplă de multe ori ca un copil avortat prin histerotomie sau injectare de soluție salină concentrată în sacul amniotic să nu fie ucis și să fie eliminat viu. În cazul acesta de ce să nu fie ucis după eliminare? Este același copil. De ce când era în sânul mamei nu era om și odată eliminat a devenit om?

Unul din motivele pentru care se admite avortul este faptul că se prevede că copilul se va naște cu un defect sau cu un handicap. Dar dacă defectul nu s-a prevăzut și copilul se va naște cu el, de ce copilul să nu fie ucis după naștere, dacă pentru acest motiv putea fi ucis înainte de naștere? E ceea ce propune James Watson, laureat al premiului Nobel, descoperitorul codului genetic.

«Din cauza actualelor limite ale metodelor noastre de depistare, multe defecte sunt descoperite abia după naștere.

Dacă un nou născut nu este declarat viu în decurs de trei zile de la naștere, părinții pot decide și medicul poate aproba ca el să moară, cruțându-l de mizerii și suferințe.»

Unii colegi ai savantului consideră că trei zile sunt prea puține și propun treizeci pentru a se constata mai

bine defectele copilului.

«Situația unui nou născut e mult diferită de situația aceluiași copil câteva săptămâni mai târziu? În momentul nașterii, copilul e doar o ființă umană potențială și în acest moment e uman și înțelept ca medicul sau moașa să pună capăt vieții oricărui copil care prezintă evidente defecte fie fizice, fie cerebrale.» (Barbara Smoker, British Humanist Association, The Times, 22 ianuarie 1973)

În acest caz statutul de persoană poate fi negat pentru nu importă care motiv. La 6 martie 1857 Curtea Supremă a Statelor Unite decreta odată pentru totdeauna că în fața legii negrii nu sunt persoane umane. Sclavul este proprietatea stăpânului care îl poate vinde, folosi sau chiar ucide; sau, pentru naștiți era suficient să fii evreu pentru a nu mai fi persoană umană.

5. Avortul o eliberează pe femeie de neliniște?

Exceptând cazurile femeilor care consideră copilul o piedică în calea carierei și a unei vieți trăite numai pentru plăceri, viitoarele mame așteaptă să fie ajutate să depășească dificultățile legate de aducerea copilului pe lume, nu să fie ajutate să-și ucidă copilul. Avortul nu înlătură neliniștea, angoasa viitoarei mame în dificultate, ci i-o sporește și i-o prelungește. Deoarece sunt două forme de angoasă: una pe termen scurt care durează până la avort, alta pe termen lung care începe la avort și continuă până la moarte: e remușcarea, sfâșierea interioară a unei mame care și-a pătat conștiința cu sângele propriului copil, gândul că o viață distrusă nu mai poate fi refăcută niciodată. Astfel încât după avort femeia rămâne sfâșiată și trupește și sufletește. Ca atare statul, societatea, trebuie să ajute femeia în dificultate, să-i creeze condiții mai bune ca să-și poată duce sarcina până la sfârșit și să-și poată crește apoi copilul, nu să se sustragă acestei obligații împingând-o la săvârșirea crimei.

E adevărat că se înregistrează stări de tulburări emotive, de neliniște, frică, tensiune, senzații confuze în timpul purtării sarcinii și uneori aceste crize pot avea loc și după naștere. Dar acestea nu sunt aproape niciodată de lungă durată și rar revin. În schimb psihozele care se înregistrează după avort sunt mai grave, durează mai mult timp și pot reveni. Aceste stări depresive duc uneori la sinucidere. Sinucideri datorate faptului că s-a refuzat femeii avortul aproape că nu există. În schimb,

«Din opt cazuri de moarte a mamei, constatate și luate în considerație de un studiu recent, două din ele sunt sinucideri comise după avort.» (British Medical Journal, mai 1970)

Adesea, ca justificare a avortului, sunt aduse tulburările psihice ale femeilor. Tocmai aceste femei sunt mai grav afectate în urma avortului:

«O gravă dezordine mentală apare mai frecvent la femeile care anterior au avut probleme cu caracter psihic. Ca atare femeile pentru care avortul legal este considerat justificat din punct de vedere psihiatric, tocmai ele prezintă riscul cel mai ridicat de a manifesta o dezordine mentală după avort.» (Organizația Mondială a Sănătății, Declarație oficială, 1970)

Nu cumva sentimentul de culpabilitate care duce la asemenea psihoze e provocat de credința pe care o predică creștinismul? Nu. Acest sentiment de culpabilitate nu este provocat în mod necesar de morala creștină. Ne-o dovedește situația din Japonia care, cu siguranță, nu are o cultură creștină. O anchetă făcută în Japonia în 1963 relevă că 73,1% din femeile care au făcut avort erau tulburate pentru faptul de a-l fi făcut. O altă anchetă din 1964 scotea în evidență că pentru 59% din femeile care au făcut avort, avortul e o «nenorocire» și numai pentru 8% nu e un rău. O importantă anchetă condusă de cabinetul primului ministru în 1969 înregistra la 88% din femei răspunsul că avortul este un «rău».

Sentimentul de culpabilitate care urmează comiterii avortului, în cea mai mare parte din cazuri, are prea puțin de-a face cu religia. Avortul rănește ceva fundamental în natura femeii care este dătătoarea vieții. În timpul sarcinii multe femei sunt conștiente că în ele crește un copil pe care, avortându-l, simt că și-au ucis propriul copil. De aici sentimentul apăsător al unei enorme vinovății, starea de deprimare și de remușcare continuă. Un psihiatru înțelept a spus pe bună dreptate că e mai ușor să scoți un copil din sânul mamei decât să ștergi gândul la copil din mintea acelei mame.

6. Cum trebuie rezolvat conflictul dintre drepturile mamei și cele ale copilului?

E posibil într-adevăr un conflict de valori. Morala comună și bunul simț spun că dintre două rele inevitabile trebuie să-l alegi pe cel mai mic. Acest principiu se aplică perfect în cazul nostru. Între suferințele mamei și uciderea unui copil nevinovat, suferințele mamei sunt răul cel mai mic, prin urmare acesta trebuie ales întotdeauna.

Iar dacă problema este privită sub aspectul conflictului între valori sau între drepturi e valabil același principiu: între drepturile mamei și drepturile copilului la viață, ultimul primează. În legislațiile popoarelor, copilul nenăscut este considerat «subiect» capabil de drepturi; dreptul de a primi donații, moșteniri; dreptul de a primi despăgubiri în cazul în care a suferit daune, de pildă dacă mama a fost victima unui accident în timp ce purta sarcina ș.a.m.d. O asemenea dispoziție era prevăzută chiar în dreptul roman:

«Infans conceptus pro nato habetur, quoties de eius commodis agitur.» (Copilul zămislit e considerat ca și născut ori de câte ori e vorba de interesele lui)

În cazul avortului, evident, dreptul copilului e mai puternic decât drepturile mamei, deoarece viața e valoarea supremă iar dreptul la viață este dreptul suprem și fundamental al omului fără de care nu e posibil nici un alt drept.

7. Ce e de făcut când trebuie să alegi între viața mamei și viața copilului?

În practică, în zilele noastre, o asemenea situație disperată este extrem de rară. Uneori medicii exagerează situația reală spre a o speria pe mamă și a o determina să-și elimine copilul. O fac din ignoranță profesională, din comoditate, din plăcerea de a vărsa sânge nevinovat (puiul de leu este inofensiv cât timp nu cunoaște gustul sângelui) sau din diferite alte motive. Dar chiar în cazul real că viața mamei este în pericol, e clar că nu poate fi sacrificată viața unei ființe umane spre a salva viața altei ființe umane.

Poate fi și situația unui act cu dublu efect: unul pozitiv, altul negativ. E permis să se săvârșească un act care vizează efectul pozitiv, deși se prevede că indirect va urma și efectul negativ. În cazul nostru e permis un tratament sau o operație necesară pentru a salva viața mamei, deși se prevede că, indirect, va muri copilul. E un efect dureros, dar nedorit. Dar nici într-un caz nu poate fi săvârșit un act care vizează direct eliminarea copilului.

Se apelează abuziv la sentiment și la umanism când se vorbește de moartea mamei la naștere. De fapt avorturileucid mai multe mame decât nașterile. De pildă în Suedia se înregistrează 39 de decese la o sută de mii de avorturi și numai 14 decese la o sută de mii de nașteri. În Danemarca se înregistrează 30 de decese la o sută de mii de avorturi și numai 10-20 de decese la o sută de mii de nașteri.

(va urma)

Patriarhul Georgiei, către Iran: Vă rog să nu aplicați sancțiuni împotriva creștinilor georgieni!

Patriarhul Ilie al II-lea i-a cerut Iranului să nu aplice sancțiuni împotriva georgienilor care se re-convertesc la Creștinism.

Catolicosul-Patriarh al Întregii Georgii, Ilie al II-lea, a primit o delegație religioasă a Iranului. Întâlnirea a avut loc la Patriarhia Georgiei, la care a luat parte influentul

reprezentant al clerului iranian, Ayatollahul Shahrastani. Patriarhul a înmănat o solicitare Ayatollahului, pentru georgienii care trăiesc în Iran și care se re-convertesc la Creștinism. "După cum știți, strămoșii georgienilor pe care Shahul Abbas i-a stabilit în Persia, au fost creștini. Unii georgieni care trăiesc în Iran și vizitează Georgia, revin la Creștinism. V-aș ruga să nu aplicați sancțiuni împotriva lor. Este posibil?", a spus Patriarhul. Ca răspuns la această întrebare, Ayatollahul a declarat că va lua în considerare cererea: "Aceasta depinde de stat, noi suntem religioși, dar vom examina cererea", a adăugat Ayatollahul Shahrastani. Potrivit expertului în probleme caucaziene, Mamuka Areshidze, vizita lui Shahrastani este o demonstrație a angajamentului său față de inițiativele de pace din zona caucaziană și o manifestare a relației bune cu Patriarhul georgian. În același timp, el a mai declarat ca scopul vizitei clericilor iranieni este examinarea stării relațiilor dintre creștinii și musulmanii din Caucaz.

www.lonews.ro

ORARUL DĂRILOR DE SEAMĂ PENTRU TRIMESTRUL III anul 2013

PENTRU PROTOPOPIATELE CARE SUNT ÎN JURISDICȚIA DIRECTĂ-CANONICĂ ȘI ADMINISTRATIVĂ A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLITUL CHIȘINĂULUI ȘI AL ÎNTREGII MOLDOVE (EPARHIA DE CENTRU) 23.09.2013 r.

Orhei, r. Criuleni, r. Dubăsari; r. Ialoveni, r. Strășeni 24.09.2013

r. Rezina, r. Șoldănești, r. Soroca r. Telenești, m. Chișinău 25.09.2013 r. Drochia, r. Ștefan-Vodă, r. Anenii Noi, r. Căușeni, r. Rîșcani, r. Florești

DĂRILE DE SEAMĂ SE PRIMESC DE LA 09:30 PÂNĂ LA 15:00 COMISIA DE PRIMIRE A DĂRILOR DE SEAMĂ

ROMÂNIA CREDINCIOASĂ. PERCEPȚII PRIVIND RELIGIA ȘI MORALA

În preajma sărbătorilor cu caracter religios, mass media aduce în atenția opiniei publice devotamentul românilor față de credința în Dumnezeu și analizează raportarea acestora la instituția Bisericii. Presa occidentală a comentat recent asupra faptului că, după 1989, religia a câștigat tot mai mult teren în România, fapt care a condus la construirea unui număr mare de biserici și a notat acest aspect în paralel cu situația economică a țării.

Institutul Român pentru Evaluare și Strategie – IRES a realizat, în luna august, un studiu cu privire la percepțiile populației din România asupra religiei, și a analizat opiniile acestora referitoare la credință, în general, indiferent de modul de manifestare a acesteia, dar și pe cele referitoare la alte câteva aspecte legate de morala creștină.

Studiul a relevat faptul că, pentru români, importanța religiei vine din familie, principalul rol perceput al Bisericii fiind acela de a oferi răspunsuri problemelor sociale, în același timp Biserica ar trebui să abordeze într-o mică măsură teme legate de politică, pe listă regăsindu-se însă problemele lumii a treia, cele legate de ecologie sau de avort. Totuși, legătura dintre Biserică și politică devine evidentă atunci când vine vorba despre persoana care ar urma să ocupe o funcție publică, acest lucru fiind în mică măsură acceptabil dacă respectivul individ nu crede în Dumnezeu.

Studiul a avut drept teme principale:

Raportarea la viață și percepția asupra sensului vieții

Peste 83% dintre români se gândesc des și foarte des la scopul și sensul vieții

40% dintre români nu au simțit vreodată că viața nu ar avea rost

Același procent dintre respondenți (40%) susțin că nu se gândesc niciodată la moarte

În timp ce 98% dintre participanții la studiu cred că moartea este un lucru natural, 82% sunt de părere că moartea are un sens dacă crezi în Dumnezeu

Dacă unui sfert dintre respondenți (24%) li se întâmplă să regrete des și foarte des anumite lucruri pe care le-au făcut, unul din 10 români nu regretă nimic, iar pentru aproape o treime dintre participanții la studiu regretele apar foarte rar

În timp ce 95% dintre respondenți spun că și-ar da viața pentru un membru al familiei, doar 48% ar face acest lucru pentru țară

Percepția și raportarea la religie și Biserică:

Unul din cinci respondenți merge o dată pe săptămână la slujbele sau la evenimentele religioase curente. 22% dintre români participă la acestea de câteva ori pe lună, un sfert de doar câteva ori pe an. În timp ce 6% dintre participanții la studiu participă la slujbele religioase de câteva ori pe săptămână, 18% merg mai rar decât o dată pe an

Trei sferturi dintre respondenți sunt de acord cu ideea potrivit căreia religia înseamnă adevăr.

O proporție foarte redusă dintre respondenți – 6% - și-a schimbat religia.

Pentru 88% dintre români, religia a fost importantă în familia lor atunci când erau copii, iar peste jumătate dintre ei (51%) au participat în copilărie la slujbe religioase

Cei mai mulți respondenți cred că Biserica oferă răspunsuri pentru problemele sociale (88%), pentru problemele morale (72%), pentru problemele din viața de familie și pentru nevoile spirituale ale oamenilor (71%). Doar 59% consideră că problemele tinerilor își pot găsi răspunsuri în biserică

Printre temele pe care trebuie să le abordeze Biserica, primele locuri sunt ocupate de infidelitate (75%) și de problemele lumii a treia (75%), urmate de discriminarea rasială (74%), ecologia și problemele de mediu (70%), avortul (67%), dezarmarea nucleară (62%), eutanasia

(60%), șomajul (59%) sau homosexualitatea (50%). Politica și politicile guvernamentale sunt printre temele care au întrunit cele mai puține opțiuni din partea respondenților ca fiind printre cele abordate de Biserică.

85% dintre cei chestionați cred că este mai bine ca oamenii să își păstreze religia și doar 11% consideră că este benefică explorarea unor credințe diferite.

Totuși, chiar dacă un sfert dintre respondenți sunt de părere că există o singură religie adevărată, 69% sunt de acord cu faptul că există adevăr în fiecare religie.

O proporție importantă dintre participanții la studiu – 82% - apreciază că rugăciunea i-a ajutat, de-a lungul vieții, în mare și foarte mare măsură.

45% dintre respondenți se roagă sau meditează zilnic, iar 27% fac acest lucru chiar de mai multe ori pe zi.

Mai mult de două treimi dintre respondenți au auzit despre introducerea de către Patriarhia Română, în Molitfelnic, a slujbei pentru sfințirea unui vehicul. 55% apreciază această măsură ca fiind bună și foarte bună, 27% recunosc că și-au sfințit deja mașina, dar 43% dintre respondenți spun că nu ar face acest lucru.

Rolul religiei în viitor este privit împărțit: puțin sub 30% consideră că rolul acesteia va fi mai important, 36% cred că rolul religiei va fi același, în timp ce 32% cred că rolul acesteia va scădea.

În ce mai cred românii în 2013?

Cei mai mulți români (96%) cred în Dumnezeu, credința care se manifestă mai pregnant la persoanele între 36 și 50 de ani și la femei.

92% dintre respondenți cred în existența sufletului, 88% cred în păcat, iar 82% cred în îngeri.

Credința în viața de după moarte, împărțită de 66% dintre respondenți, se manifestă cu precădere la femei.

Dacă în rai cred 76%, în iad cred doar 61% dintre participanții la studiu, iar 54% cred în diavol.

51% dintre respondenți cred în învierea morților, doar 24% cred în reîncarnare, credința care se regăsește la tinerii între 18 și 35 de ani, la respondenții cu studii medii și superioare și la cei care au domiciliul în zona de Sud a țării.

Două treimi dintre participanții la studiu nu cred în forțe supranaturale.

Unul din 5 români are un talisman norocos. Printre aceștia se află cei între 51 și 60 de ani, fără studii sau cu studii elementare, respondenții din Moldova.

45% dintre respondenți recunosc că obișnuiesc să consulte horoscopul, iar 16% țin cont de horoscop în viața de zi cu zi. Majoritare la acest capitol sunt femeile, cei care au între 36 și 50 de ani, respondenții fără studii sau cu studii elementare.

Majoritatea românilor (62%) consideră că un politician care nu crede în Dumnezeu nu este potrivit pentru a ocupa o funcție publică.

<http://www.ires.com.ro/articol/238/august-2013>

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 1474